

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság
2.Bf.4/2026/5. szám

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a 2026. június hó 2. napján megtartott tanácsülésen meghozta a következő

v é g z é s t:

Az életveszélyt okozó testi sértés büntette és más bűncselekmény miatt fk. Terhelt1 és társai ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék mint fiatalkorúak bírósága 2025. október hó 13. napján kihirdetett 43.B.282/2023/119. számú ítéletét Terhelt3 III.r. vádlott tekintetében helybenhagyja.

A végzés ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] A Fővárosi Törvényszék, mint fiatalkorúak bírósága a 2025. október 13. napján kihirdetett 43.B.282/2023/119. sorszámú ítéletében fiatalkorú Terhelt1 I. rendű, Terhelt2 II. rendű és fiatalkorú Terhelt4 IV. rendű vádlottat bűnösnek mondta ki társtettesként elkövetett garázdaság büntetében [Btk. 339. § (1) bekezdés, (2) bekezdés a) pont].

[2] Ezért I. rendű vádlottat 100 óra közérdekű munka büntetésre ítélte, II. rendű vádlottat 2 évre próbára bocsátotta, IV. rendű vádlottat 100 napi tétel pénzbüntetésre ítélte.

[3] Terhelt3 III. rendű vádlottat társtettesként elkövetett garázdaság büntette [Btk. 339. § (1) bekezdés, (2) bekezdés a) pont és d) pont] miatt 150 óra közérdekű munka büntetésre ítélte.

[4] Rendelkezett a büntetések esetleges átváltoztatása felől, a bűnjelekről és a bűnügyi költség viseléséről.

[5] Az ügyész az ügydöntő határozatot valamennyi vádlottat érintően tudomásul vette, ahogyan I., II. és III rendű vádlott és védője is.

[6] Az ítélet ellen Terhelt3 III. rendű vádlott védője az ítélet valamennyi rendelkezése ellen felmentésért jelentett be fellebbezést, III. rendű vádlott az ítéletre jognyilatkozatot nem tett.

[7] Az elsőfokú ítélet I. és IV. rendű vádlott tekintetében 2025. október 13-án, II. rendű vádlottat illetően 2025. november 5. napján jogerőre emelkedett.

[8] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.885/2025/3. számú átiratában jelezte, hogy a fellebbezés elbírálására a Be. 598. § (2) bekezdés I. fordulata szerinti tanácsülés feltételei fennállnak, nyilvános ülés kitzzését nem kéri.

[9] Az elsőfokú bíróság a büntetőeljárás a perrendi szabályokat betartva folytatta le, hatályon kívül helyezésre okot adó abszolút, illetve relatív eljárás szabálysértést nem vétett, a bíróság összetétele az elsőfokú eljárás során a Be. 680. § (1) bekezdés a) pontja, (2) bekezdése és az (5) bekezdés a) pontja alapján törvényes volt.

[10] A bíróság ügyfelderítési kötelezettségét kimerítően teljesítette, a bizonyítékok okszerű és az iratok tartalmának megfelelő értékelésével hiánytalan és teljes történeti tényállást állapított meg, mely mindenben megalapozott és a másodfokú eljárás során irányadó.

[11] A törvényszék indokolási kötelezettségének megfelelően eleget tett, kellő indokát adta annak, hogy III. rendű vádlott védekezését miért vetette el és elszámolt azzal, hogy a terhelt büntetőjogi felelősségét mely bizonyítékokra alapította.

[12] Az elsőfokú bíróság bizonyíték-értékelési tevékenysége irathű, nyomon követhető és ésszerű, a formállogika szabályainak megfelel, III. rendű vádlott felmentésére csak eltérő tényállás mellett lenne lehetőség, amelynek megállapítására a fellebbviteli eljárásban – megalapozott ítéleti tényállás mellett - nem kerülhet sor.

[13] A megállapított tényállásból a törvényszék okszerűen következtetett Terhelt3 III. rendű vádlott bűnösségére, a bűncselekmény minősítése az anyagi jogi szabályoknak megfelel. Az e körben adott elsőbírói indokolást kiegészítette azzal, hogy kölcsönös és egyidejű támadás esetén, amikor mindkét fél támadó, mindkét fél egyaránt a jogtalanság talaján áll, a verekezésben részt vevő egyik fél érdekében történt közbelépés folytán közbeavatkozó harmadik személy tekintetében sem áll fenn a jogos védelmi helyzet (BH2000.187.). Ráadásul III. rendű vádlott fellépése nem békítőleg történt, hiszen a terhelt a dulakodásba IV. rendű vádlott érdekében bekapcsolódó Terhelt2 II. rendű vádlottat bántalmazta. Mindennél fogva Terhelt3 III. rendű vádlott javára a jogos védelem, mint büntethetőséget kizáró ok nem állapítható meg.

[14] A garázdaság büntettének csoportosan történő elkövetése kapcsán hangsúlyozta, hogy a 4/2007. BJE értelmében a garázdaság bűncselekménye társas elkövetésének törvényi tényállást megvalósító alanyai önálló tettesek nem lehetnek. A minősítő körülmény megvalósulása kapcsán nincs jelentősége annak, hogy a csoport résztvevői akár egymást támogatva, akár egymással szemben állva vesznek részt a személy elleni erőszak kifejtésében.

[15] A büntetés kiszabása során irányadó súlyosító és enyhítő körülményeket a törvényszék kimerítően feltárta és az enyhítő tényezők túlsúlyára figyelemmel helyesen helyezkedett arra az álláspontra, hogy szabadságvesztés büntetés helyett a Btk. 33. § (4) bekezdésének alkalmazásával enyhébb joghátrány is alkalmas a büntetési célok elérésére.

[16] Az ítéletnek az egyszerűsített felülvizsgálat körébe tartozó rendelkezéseit törvényeseknek találta és indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a Fővárosi Törvényszék 43.B.282/2023/119. számú ítéletét a Be. 605. § (1) bekezdése alapján Terhelt3 III. rendű vádlott vonatkozásában hagyja helyben.

[17] A védő a fellebbezésének írásbeli indokolásában indítványozta, hogy az ítéltábla az elsőfokú ítéletet változtassa meg és védencét elsődlegesen a Be. 566. § (1) bekezdésének b), másodlagosan c) pontja alapján az ellene emelt vád alól mentse fel.

[18] Másodlagos indítványa a kiszabott büntetés enyhítésére, harmadlagosan indítványa az elsőfokú ítéletet hatályon kívül helyezésére irányult.

[19] Álláspontja szerint az elsőfokú ítélet megalapozatlan, az elsőfokú bíróság tényből tényre helytelenül vont le következtetést, indokolási kötelezettségének hiányosan tett eleget, nem kellően vette figyelembe a vádlotti védekezést, indokolása részben iratellenes megállapításokat is tartalmaz, valamint az elsőfokú ítélet anyagi jogszabályt sértett.

[20] Védenca a büntetőjogi felelősségét a büntetőeljárás során mindvégig tagadta, gyakorlatilag jogos védelmi helyzetre hivatkozott, előadta, hogy a rátörő embereket próbálta magáról „leszedni”, ezt a védekezését később is változtatás nélkül, következetesen fenntartotta. A vádlotti védekezést az elsőfokú bíróság elvetette, téves mérlegelést követően megállapította, hogy nem állt fenn jogos védelmi helyzet.

[21] Az elsőfokú bíróság is helyesen utalt arra, hogy tényállás megállapításához szükséges bizonyítékok korlátozottak és ellentmondásosak, főleg a személyi bizonyítékok körében.

[22] Az ítélet rögzítette, hogy III.r. vádlott tudott arról, hogy a helyszínre érkezést követően az I.r. és IV.r. vádlott között konfliktus alakulhat ki. Azt a megállapítást, hogy III. r. vádlott a II. r. vádlottal kölcsönösen, a kihívást elfogadva kezdeményezett volna verekedést, más egyéb, objektív bizonyítási eszköz nem támasztja alá, a III.r. vádlott ebben a körben előterjesztett védekezését egyéb bizonyíték nem cáfolja. A jogos védelmi helyzet fennállását védenca vallomásán túl alátámasztják I.r. vádlott vallomásai is, amelyeket nem értékelt megfelelően az elsőfokú bíróság az általa részletezettek szerint.

[23] Álláspontja szerint nem foghat helyt az elsőfokú bíróság jogi minősítés vonatkozásában kifejtett okfejtése sem. Az igazságügyi orvosszakértő szakvéleményében tett megállapítások szerint az elkövetés eszközéről azt lehetett csak megállapítani, hogy egy élel-heggyel bíró eszköz volt. Az eszközről egyebekben kizárólag a IV.r. vádlott tett említést gyanúsítottai vallomásában. Az elkövetés lehetséges eszközét a nyomozóhatóság nem találta

elő. Mindezen körülmények alapján álláspontja szerint a felfegyverkezve történő elkövetési mód nem állapítható meg kétséget kizáró bizonyossággal.

[24] A büntetés kiszabása körében enyhítő körülményként kérte értékelni a vádlottnak nem felróhatóan bekövetkezett jelentős, elévülési időt is meghaladó időmúlást, büntetlen előéletét és azt, hogy semmilyen más büntető eljárás nem indult vele szemben, két kiskorú gyermek eltartását. A súlyosító körülmények köréből mellőzni indítványozta az elkövetői létszámot, tekintettel arra, hogy annak a csoportosság, mint minősítő körülmény értékelése során van helye. Minderre tekintettel kérte a kiszabott büntetés enyhítését.

[25] A másodfokú bíróság a törvényszék ítéletének felülvizsgálatát a Be. 598. § (2) bekezdés 1. fordulata alapján tanácsulésen végezte el, figyelemmel arra a nyilvános ülést tartására vonatkozóan az érintettek indítványt nem terjesztettek elő.

[26] Az ítéltábla a III.r. vádlott és védője fellebbezését nem találta alaposnak.

[27] A védelmi jogorvoslatok okára és irányára tekintettel a másodfokú bíróság a Be. 590. § (1) és (2) bekezdése alapján az elsőfokú ítéletet az azt megelőző bírósági eljárással együtt teljekörűen bírálta felül, amely kiterjedt az ítélet megalapozottságára, az ítéletnek a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére, a büntetés kiszabására vonatkozó rendelkezéseire, valamint az indokolás helyességére és az eljárási szabályok megtartására, illetve az 590. § (7) bekezdés szerint az egyszerűsített felülvizsgálat körébe tartozó kérdésekre is.

[28] Az ítéltábla ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a perrendi szabályok megtartásával folytatta le a bizonyítási eljárást, az eljárás során nem vétett sem a Be. 607. § (1) bekezdésében, sem a 608. § (1) bekezdésében felsorolt abszolút, illetve a 609. § (1) bekezdésében nevesített olyan relatív eljárási szabálysértést, amely az ügy érdemi felülvizsgálatának akadályát képezte volna, a védői indítvánnyal szemben hatályon kívül helyezésre okot adó körülményt a másodfokú bíróság nem észlelt.

[29] A törvényszék ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett, valamennyi, az ügy helyes ténybeli és jogi megítéléséhez szükséges, a vádlott büntetőjogi felelőssége szempontjából jelentős bizonyítékot megvizsgált és azokat helyesen értékelve megalapozott tényállást állapított meg, amely a Be. 591.§ (1) bekezdése értelmében a másodfokú eljárásban is irányadó.

[30] A bíróság a történeti tényállást mérlegeléssel, részben a vádlottak, részben az eseményeket közvetlenül észlelő tanuk, a hallomás-tanuk, az igazságügyi orvosszakértői vélemény és az okirati bizonyítékok alapján állapította meg.

[31] Az ítéltábla megállapította, hogy az elsőfokú ítélet tényállása mentes a Be.592. § (1) és (2) bekezdésében felsorolt megalapozatlanságot eredményező hibákról és hiányosságokról, teljeskörűen felderített, hiánytalan, iratellenes megállapítást vagy téves következtetést nem tartalmaz, a tagadó III.r. vádlott védekezésével szemben álló részében is a bizonyítékok okszerű mérlegelésén alapszik.

[32] A védelmi álláspont szerint a bíróság a jogos védelmi helyzet fennállását elvetve a tényállás megállapításakor téves ténybeli következtetésre jutott. A védelem tényállás hiányosságára vonatkozó érvei nem a megalapozatlanságot támasztják alá, hanem a bizonyítékok mérlegelésének támadását jelentik.

[33] A védelmi állásponttal szemben az elsőfokú bíróság indokolási kötelezettségének a szükséges mértékben eleget tett.

[34] Irathűen és bőséges terjedelemben rögzített valamennyi bizonyítékot, ismertette a III.r. vádlott védekezését, bemutatta a további vádlottak, illetve a tanúk vallomását, a szakértői véleményt és a releváns okirati bizonyítékokat.

[35] Ehhez képest a bizonyíték-értékelő tevékenysége meglehetősen szűkszavú [62]-[65], amelyet azonban részben a jogi indokolásban pótol, ahol a rendelkezésre álló bizonyítékokat tovább elemezte a történeti tényállás és a törvényi tényállás megfeleltetése körében ([70], [74], [76], [77]).

[36] A törvényszék így összességében minden olyan adattal, körülménnyel foglalkozott, amely az ügy helyes ténybeli és jogi megítélése terén szükséges volt, a teljes indokolásból kiolvasható, hogy miért vetette el a III.r. vádlott védekezését

[37] A törvényszék bizonyítékértékelő, mérlegelő tevékenységéről a felülbírálat során ellenőrizhető módon számot adott, ezzel indokolási kötelezettségének a szükséges mértékben eleget tett.

[38] Helyesen jutott arra a következtetésre, hogy a tényállást alapvetően az egymást kiegészítő és lényegi tartalmában azonos II. és IV. rendű vádlott vallomására, tanú2 tanúvallomására és az azt alátámasztó, a nyomozó hatóság által beszerzett és a bíróság által kiegészíteni rendelt igazságügyi orvosszakértői vélemény megállapítására alapította.

[39] Az előzményeket illetően a tényállás csak a megbeszélte találkozót tényére szorítkozott, a dulakodást kiváltó ok részletesebb vizsgálatot nem is igényelt, a törvényszék indokolásban azonban helytállóan tulajdonított annak jelentőséget, hogy III. rendű vádlottnak általa is elismerten tudomása volt arról, hogy a találkozó során egymással konfliktusba keveredhetnek [63].

[40] A vádlottak - így III. rendű vádlott is - a köztük lefolyt szóváltást, majd dulakodást elismerték, igazolva, hogy III. rendű vádlott az események idején a csoportosulás tagja volt.

[41] Az elsőfokú bíróság ezt elfogadva azt is kellően tisztázta, hogy ki, kivel szemben és miként vett részt a konfliktusban.

[42] Helytállóan állapította meg, hogy a II. és III. rendű vádlott között történtek egyes részcselekményeiről II. és IV. rendű vádlott, továbbá az eseményeket észlelő tanúl tanú lényegében azonos módon számoltak be, állítva, hogy III. rendű vádlott bántalmazta II. rendű vádlottat.

[43] A II. rendű vádlottat ért eszközös bántalmazás tényét pedig e vallomásokon túl a II. rendű vádlott testén rögzített sérülések és az orvosszakértői vélemény is igazolta.

[44] III. rendű vádlott mindamellett, hogy a bántalmazást tagadta, saját tevőlegességét igyekezett kedvezőbb színben feltüntetni és azzal védekezett, hogy a II. rendű vádlottal való konfliktusa során az őt körbevevő személyek ellen csak védekezett.

[45] Az elsőfokú bíróság e védekezést az azzal ellentétes fenti bizonyítékokra alapozva helytálló érveléssel utasította el, rámutatva a vádlottak közti életkori és testi különbözőségekre, a III. rendű vádlottnál jelentkező erőfölényre is.

[46] A védelem sérelmezte, hogy a bizonyítékok körében a bíróság nem részletezte és elemezte a III. rendű vádlott állításait alátámasztó I. rendű vádlott vallomásait.

[47] Tekintettel arra, hogy a III. rendű vádlott által tanúsított magatartásról számos egymást erősítő nyilatkozat állt rendelkezésre, I. rendű vádlott – egyébiránt bőven részletezett – ezzel ellentétes tartalmú vallomásainak a bíróság nyilvánvalóan nem tulajdonított jelentőséget és a III. rendű vádlottat mentő részében nem fogadta el.

[48] Az ítéltábla megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a III.r. vádlott vallomását és az azt cáfoló terhelő bizonyítékokat összességében a logika szabályainak megfelelően értékelte és kellő magyarázatát adta annak, hogy a vádlott védekezését miért vetette el.

[49] Mérlegelése során az ésszerű gondolkodás szabályai szerinti következtetést vont le, elutasítva a III.r. vádlott jogos védelmi helyzetre való hivatkozását.

[50] A bizonyítottság hiányára, illetve az arra alapozott védelmi fellebbezés, hogy a bűncselekményt nem a vádlott követte el, nem vezethetett eredményre.

[51] A védő a III.r. vádlottat ért jogtalan támadásra, illetve a más általi elkövetésre alapozott indítványát a terhelt védekezésében foglaltak elfogadására, illetve ehhez képest a vallomások eltérő értékelésére alapította, ezzel a tényállás megállapítását és a bizonyítékok mérlegelését támadta, megalapozott tényállás esetén a bizonyítékok eltérő mérlegelésére azonban a másodfokú bíróságnak nincs törvényes lehetősége.

[52] A minden tekintetben megalapozott tényállás alapján az elsőfokú bíróság III. rendű vádlott bűnösségét a tényállásban leírt cselekmény elkövetésében helytállóan állapította meg és a bűncselekmény minősítése is megfelel a büntető anyagi jogi rendelkezéseknek.

[53] A jogi indokolás körében a jogos védelem elutasítását illetően is eleget tett az elsőfokú bíróság indokolási kötelezettségének, a megállapított tényállásból a vádlottat ért jogtalan támadásra nem lehet következtetni [70].

[54] A tényállásban foglalt eseménysort elemezve helytállóan hívta fel az állandó bírói gyakorlatot alakító, a jogos védelem kérdéseiről szóló 4/2013. Büntetőjog egységi határozat 1. pontjában foglaltakat kifejtve, hogy a jogos védelem verbális cselekményekkel szemben nem vehető igénybe, továbbá a kölcsönös kihívás elfogadása mindkét fél számára a jogtalanság állapotát hozza létre.

[55] A jogi indokolást az ügyészi átiratban írtak szerint szükséges kiegészíteni azzal is, hogy a verekezésben részt vevő egyik fél érdekében történt közbelépés folytán közbeavatkozó harmadik személy tekintetében sem áll fenn jogos védelmi helyzet (BH2000.187.).

[56] A rendelkezésre álló bizonyítékok, főként az orvosszakértői vélemény szerint a bűncselekmény eszköze az élet kioltására is alkalmas élel és hegygel bíró éles tárgy volt, amellyel a III.r. vádlott a megtámadott II. rendű vádlottnak sérülést is okozott, azonban helytállóan állapította meg a bíróság, hogy nem lehet arra következtetni, hogy a vádlott szándéka a sértett életének kioltására irányult volna, a testi sértés elleni bűncselekmény hiányára vonatkozó érvelésével az ítéltábla egyetértett [74]-[78].

[57] Ezzel szemben helytállóan állapította meg, hogy a történeti tényállásban foglalt, a vádlottak által tanúsított erőszakos, kihívóan közösségellenes magatartás a garázdaság törvényi tényállási elemeinek feleltethető meg [71]-[72].

[58] A Btk. 339. § (1) bekezdés szerinti garázdaság bűncselekményének a minősítését illetően is helytálló álláspontra helyezkedett.

[59] A csoportos elkövetést illetően a jogi indokolás az alábbiakkal egészítendő ki:

[60] Az ítéltábla rögzíti, hogy a Btk. 459. § (1) bekezdés 3. pontja szerint csoportosan követik el a bűncselekményt, ha az elkövetésében legalább 3 személy vesz részt.

[61] A 2/2000. Büntető jogegységi határozat szerint a cselekmény súlyosabb minősítése szempontjából az elkövetésében való részvétel a döntő, nincs jelentősége annak, hogy a 3 vagy több elkövető közül a bűncselekményben melyik milyen magatartással működött közre.

[62] A további minősített eset indokolása körében [76] az ítéltábla rögzíti, hogy a Btk. 459. § (1) bekezdés 6. pontja értelmében felfegyverkezve követi el a bűncselekményt, aki az ellenállás leküzdése vagy megakadályozása érdekében az élet kioltására alkalmas eszközt tart magánál. A minősítő körülményt - szemben a védői állásponttal - helytállóan állapította meg a bíróság. Annak ellenére, hogy maga az eszköz nem került elő, az erre vonatkozó legfontosabb objektív bizonyíték a sértett sérülései alapján készült orvosszakértői vélemény egyértelmű atekintetben, hogy az eszköz az élet kioltására is alkalmas lett volna.

[63] Az elkövetői alakzatot illetően is kiegészítésre szorul a jogi indokolás [73]:

[64] Az e bűncselekmény körében állandósult bírói gyakorlat szerint a vádlottak esetében a csoportos elkövetési alakzat mellett a társtettesi elkövetés is megállapítható.

[65] Ekörben indokoltan hivatkozott a főügyészség átiratában a csoportos garázdaság bűncselekményét elkövetők felelősségre vonásáról szóló 4/2007. Büntető jogegységi határozatban foglaltakra is, miszerint a garázdaság bűncselekménye társas elkövetésének törvényi tényállást megvalósító alanyai önálló tettesek nem lehetnek, az önálló tettesség még akkor is kizárt, ha a csoportos elkövetés során egymás ellen lépnek fel. A határozat II. pontja értelmében garázdaság büntette társtetteseinek szándék- és akarategysége szempontjából csak annak belátása szükséges, hogy az egymással vagy másokkal szemben erőszakos cselekedetük közvetlenül és durván sértheti a közösség nyugalma.

[66] Az ítéltábla megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabása során irányadó alanyi és tárgyi körülményeket helyesen és teljeskörűen tárta fel, az pusztán annyiban szorul pontosításra, hogy a III.r. vádlott terhére nem a megállapíthatóságot alig meghaladó azt megalapozó elkövetői létszám, hanem a társtettesi elkövetés róható.

[67] A törvényszék a számbavett és értékelt bűnösségi körülményeket összevetve a bűncselekmény tárgyi súlyával és a III.r. vádlott személyében rejlő társadalomra veszélyességgel, a büntetési céloknak megfelelő és a büntetés kiszabási elvekkel összhangban álló méltányos büntetést alkalmazott.

[68] A büntetés kiszabását illető indokolást az ítéltábla annyiban pontosítja, hogy a vádlott terhére megállapított bűncselekmény miatt közérdekű munka büntetés kiszabásához nem szükséges a hivatkozott Btk. 80. § (2) bekezdés szerinti enyhítő szakasz alkalmazása.

[69] Az elsőfokú bíróság által is hivatkozott Btk. 33. § (4) bekezdés értelmében, ha a bűncselekmény büntetési tételének alsó határa nem éri el az egy évi szabadságvesztést szabadságvesztés helyett - többek között - közérdekű munka büntetés is kiszabható.

[70] Miután a vádlott terhére rótt bűncselekmény büntetési tétele 3 hónaptól 3 évig terjedő szabadságvesztés büntetés, az idézett törvényhely szerint e büntetés helyett a Btk. 47. § szerinti közérdekű munka büntetés is kiszabható volt.

[71] Az ítéltábla kiszabott büntetés nemét és mértékét is megfelelőnek találta, az enyhítést célzó fellebbezés eredményre nem vezetett.

[72] Az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező kérdések, a közérdekű munka átváltoztatásáról, a bűnjelekről és a bűnügyi költségről szóló rendelkezések a törvénynek megfelelőek.

[73] A kifejtettekre tekintettel az ítéltábla a törvényszék ítéletét a Be. 605. § (1) bekezdés alapján helybenhagyta.

Budapest, 2026. június 2.

dr. Magócsi István
a tanács elnöke

dr. Kósa Zsuzsanna
előadó bíró

dr. Póta Péter
bíró

A Fővárosi Törvényszék 43.B.282/2023/119. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 2.Bf.4/2026/5. számú végzése folytán 2026. június 2. napján jogerőre emelkedett.

Budapest, 2026. június 2.

dr. Magócsi István
a tanács elnöke